

ΛΕΜΟΝΙ ΣΝΙΚΕΤ

«Γιατί αυτή η νύχτα
είναι διαφορετική
απ' όλες τις άλλες;»

3
ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΑΘΟΣ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
4

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: ALL THE WRONG QUESTIONS 4 –
“WHY IS THIS NIGHT DIFFERENT FROM ALL OTHER NIGHTS?”
Από τις Εκδόσεις Little, Brown and Company, Νέα Υόρκη 2015
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Όλες οι λάθος ερωτήσεις 4 –
«Γιατί αυτή η νύχτα είναι διαφορετική απ’ όλες τις άλλες;»

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Lemony Snicket

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Seth

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινιοπούλου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου, Βάσω Βύρρα

© Lemony Snicket, 2015. Published by arrangement
with Charlotte Sheedy Literary Agency. All rights reserved.

© Εικονογράφησης: Seth, 2015. Illustrations published
by arrangement with Little, Brown and Company, New York,
New York, USA. All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2016

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2016

Έντυπη έκδοση ISBN: 978-618-01-1650-2
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN: 978-618-01-1651-9

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 · fax: 2102819550 · e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr · <http://blog.psychogios.gr>

ΛΕΜΟΝΙ ΣΝΙΚΕΤ

«Γιατί αυτή η νύχτα
είναι διαφορετική
απ' όλες τις άλλες;»

Εικονογράφηση: Σεθ

Μετάφραση:
Σοφία Γρηγορίου

ΠΡΟΣ: Μπ., Π. Βελλεροφών
ΑΠΟ: ΔΣ
ΕΤΙΚΕΤΕΣ: Μουτζουρωμένη Ακτή, απολογισμοί• δολοφονίας, έρευνα• Χάν-
γκφαϊρ• Βομβίζον Τέρας
4/4
ΚΟΙΝ.: Ε.Α.Π. κ. γρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

Ηταν κάποτε μια πόλη, ένα τρένο κι ένας φόνος. Βρισκόμουν στο τρένο και πίστευα ότι αν έλυνα τον φόνο, θα κατάφερα να σώσω την πόλη. Κόντευα τα δεκατρία και είχα άδικο. Για όλα. Αντί να αναρωτηθώ: *Είναι πιο τερατώδες να γίνεσαι φοινιάς ή να αφήνεις κάποιον φοινιά ελεύθερο;* έκανα τη λάθος ερώτηση – τέσσερις λάθος ερωτήσεις για την ακρίβεια. Αυτό είναι το χρονικό της τελευταίας.

Βρισκόμουν σε ένα μικρό δωμάτιο, δεν κοιμόμουν και δε μου άρεσε. Το δωμάτιο ονομαζόταν Άπω Ανατολική Σουίτα και ήταν άβολα κουρνιασμένο στα «Χα-

μένα χέρια», το μοναδικό ξενοδοχείο της πόλης. Είχε μια συρταριέρα και ένα μικρό τραπέζι με μια μεταλλική εστία που ευθυνόταν για το ζέσταμα πολλών άθλιων γευμάτων. Ένα παράξενο σχήμα στο ταβάνι κάποιος το είχε θεωρήσει φωτιστικό και ένα κορίτσι στον τοίχο αγκαλιά με ένα τραυματισμένο σκυλί κάποιος άλλος το είχε θεωρήσει πίνακα. Υπήρχε ένα παράθυρο και ένα στόρι που το κάλυπτε, με αποτέλεσμα το δωμάτιο να παραείναι σκοτεινό όλες τις ώρες εκτός από το πρωί. Το πρωί παραήταν φωτεινό.

Το μεγαλύτερο μέρος του δωματίου καταλάμβαναν δυο κρεβάτια και το μεγαλύτερο μέρος αυτών που δε μου άρεσαν κοιμόταν στο πιο φαρδύ από τα δύο. Ονομαζόταν Σ. Θεοδώρα Μάρκσον. Ήμουν ο μαθητευόμενός της και ήταν η εκπαιδευτριά μου και το άτομο που με είχε φέρει στην πόλη της Μουτζουρωμένης Ακτής. Είχε ατίθασα μαλλιά και ένα πράσινο αυτοκίνητο, κι αυτά είναι τα καλύτερα που μπορώ να σκεφτώ να πω για εκείνη. Είχαμε μαλώσει με αφορμή την τελευταία μας μεγάλη υπόθεση, την οποία μπορείτε να διαβάσετε αν είστε από εκείνους που τους αρέσει να μαθαίνουν για τους καβγάδες των άλ-

λων. Εξακολουθούσε να είναι θυμωμένη μαζί μου και με είχε ενημερώσει ότι δε μου επέτρεπε να είμαι θυμωμένος μαζί της. Δεν είχαμε μιλήσει πολύ τελευταία. Περιστασιακά τη ρωτούσα τι σήμαινε το Σ. και εκείνη περιστασιακά απαντούσε: «Σταμάτα να ρωτάς». Εκείνο το βράδυ μού είχε ανακοινώσει ότι θα πέφταμε και οι δύο νωρίς για ύπνο. Δεν είναι καθόλου λάθος να πέφτεις νωρίς για ύπνο, εφόσον δεν επιμένεις να κάνουν όλοι το ίδιο μ' εσένα. Τώρα τα ατίθασα μαλλιά της ήταν απλωμένα στο μαξιλάρι της σαν σφουγγαρίστρα που έχει πηδήξει από τη στέγη και ροχαλίζει με ένα ροχαλητό που δεν είχα ξανακούσει. Είναι μοναχικό να είσαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι σου, ξύπνιος, ακούγοντας κάποιον να ροχαλίζει.

Είπα στον εαυτό μου ότι δεν υπήρχε λόγος να νιώθω μοναξιά. Η αλήθεια ήταν ότι στη Μουτζουρωμένη Ακτή είχα κάμποσους συνεργάτες, ανθρώπους περίπου στην ηλικία μου με παρόμοια ενδιαφέροντα. Το σημαντικότερο ενδιαφέρον μας ήταν να νικήσουμε έναν κακούργο ονόματι Χάνγκφαιρ. Οι συνεργάτες μου κι εγώ είχαμε σχηματίσει ένα ιδιαίτερο παράρτημα της οργάνωσης που με είχε στείλει σε τούτη την

πόλη. «Ιδιαίτερο» εδώ σημαίνει ότι ήμασταν ολομό-
ναχοι και προχωρούσαμε όπως μας πήγαινε ο δρό-
μος. Ο Χάνγκφαϊρ δούλεψε στις σκιές, μηχανορραφώ-
ντας ώστε να αρπάξει στα χέρια του το άγαλμα ενός
μυθικού πλάσματος με το όνομα Βομβίζον Τέρας, οπό-
τε οι φίλοι μου κι εγώ είχαμε επίσης ξεκινήσει να κρα-
τάμε τις δραστηριότητές μας μυστικές ώστε ο Χάν-
γκφαϊρ να μη μαθαίνει για εμάς. Δε συναντιόμασταν
πια όσο συχνά συνηθίζαμε, αντίθετα δουλεύαμε χώ-
ρια ελπίζοντας να σταματήσουμε τον Χάνγκφαϊρ και
να σώσουμε τη Μουτζουρωμένη Ακτή.

Το απόμακρο σφύριγμα ενός τρένου μού θύμισε
ότι μέχρι στιγμής οι συνεργάτες μου κι εγώ δεν είχα-
με σημειώσει μεγάλη επιτυχία. Η Μουτζουρωμένη
Ακτή ήταν μια πόλη που ξεθώριαζε στην ανυπαρξία.
Η θάλασσα είχε στραγγιστεί ώστε να σωθεί η βιομη-
χανία μελανιού, τώρα όμως στραγγιζόταν η βιομηχα-
νία μελανιού και τα πάντα στην πόλη στραγγιζόνταν
μαζί της. Η εφημερίδα είχε κλείσει. Το μόνο κανονι-
κό σχολείο είχε καεί και οι μαθητές της πόλης είχαν
αιχμαλωτιστεί. Ο Χάνγκφαϊρ και οι συνεργοί του
στην Απάνθρωπη Συμμορία τούς είχαν φυλακίσει

στην Ακαδημία Γουέντ, ένα εγκαταλελειμμένο σχολείο στο Πελαγονήσι, για λόγους σίγουρα ειδικούς, που εδώ σημαίνει «διαβολικούς και σχετικούς με πεπόνια και συγκεκριμένο εξοπλισμό από ένα εγκαταλελειμμένο ενυδρείο». Ο μοναδικός βιβλιοθηκάριος της πόλης, ο Ντάσιελ Κουέρτι, είχε ενοχοποιηθεί για εμπρησμό και τώρα οι μοναδικοί αστυφύλακες της πόλης θα έβγαζαν τον μοναδικό βιβλιοθηκάριο της πόλης από το κελί του και θα τον έβαζαν στο μοναδικό τρένο της πόλης ώστε να δικαστεί στη μεγαλούπολη.

Ξέρεις ποιος άλλος βρίσκεται στη μεγαλούπολη και δικάζεται, είπα στον εαυτό μου, μα το να σκέφτομαι την αδελφή μου δε με βοηθούσε να κοιμηθώ. Η Κιτ είχε συλληφθεί για ληστεία όταν θα έπρεπε να είμαι κοντά της για να τη βοηθήσω. Ένωθα πολύ άσχημα γι' αυτό και εξακολουθούσα να της γράφω γράμματα στο μυαλό μου. Η εισαγωγή ήταν πάντα «Αγαπημένη μου Κιτ», ύστερα όμως δυσκολευόμουν. Μερικές φορές της υποσχόμουν ότι θα την ελευθέρωνα, αλλά αυτή ήταν μια υπόσχεση που δεν ήταν σίγουρο πως θα μπορούσα να τηρήσω. Άλλες φορές τη βεβαίωνα ότι

σύντομα θα αποφυλακιζόταν, αλλά κι αυτό δεν ήξερα αν ίσχυε. Έτσι, της έλεγα ότι τη σκέφτομαι, αυτό όμως μου φαινόταν φτωχό, συνέχιζα λοιπόν να τσαλακώνω τα φανταστικά μου γράμματα και να τα πετώ σε έναν ωραιότατο φανταστικό σκουπιδοτενεκέ.

Έπειτα, σκέφτηκα, υπάρχει και το άτομο που σου έχει κλέψει περισσότερο ύπνο απ' ό,τι όλοι οι υπόλοιποι. Η Έλινγκτον Φέιντ, όπως κι εγώ, ήταν σχετικά καινούρια στην πόλη και είχε έρθει να σώσει τον πατέρα της από τα νύχια του Χάνγκφαϊρ. Μου είχε πει ότι θα έκανε «οτιδήποτε και τα πάντα» για να τον σώσει και το «οτιδήποτε και τα πάντα» τελικά σήμαινε «διάφορα τρομερά εγκλήματα». Τα εγκλήματά της την είχαν προλάβει και τώρα βρισκόταν κλειδωμένη στο μικροσκοπικό κελί της Μουτζουρωμένης Ακτής. Το τρένο έρχεται να παραλάβει κι εκείνη, είπα στον εαυτό μου. Σύντομα θα μεταφερθεί πέρα από τα προάστια της πόλης και κάτω στην πεδιάδα όπου κάποτε ήταν ο πυθμένας του ωκεανού. Θα διασχίσει το συστοιχειωμένο Δάσος, ένα αχανές, άνομο δάσος φυκιών που κάπως έχουν καταφέρει να επιζήσουν χωρίς νερό, και μπορεί να μην την ξαναδείς ποτέ.

Τόσοι άνθρωποι στον νου σου, Σνίκετ, αλλά και πάλι είσαι ολομόναχος.

Το τρένο σφύριξε ξανά, δυνατότερα αυτή τη φορά, ή ίσως απλώς μου φάνηκε πιο δυνατό γιατί το παράξενο ροχαλητό της Θεοδώρας είχε σταματήσει. Είχε σταματήσει επειδή δεν ήταν ροχαλητό. Υποκρινόταν την κοιμισμένη. Έκλεισα τα μάτια μου και έμεινα ακίνητος ώστε να ανακαλύψω το γιατί.

«Σνίκετ;» ψιθύρισε στο σκοτεινό δωμάτιο. «Λέμονι Σνίκετ;»

Δεν έβγαλα άχνα. Όταν παριστάνεις ότι κοιμάσαι, δεν πρέπει ποτέ να ροχαλίζεις ψεύτικα μπροστά σε άτομα που ίσως έχουν ακούσει το αληθινό ροχαλητό σου. Πρέπει απλώς να αναπνέεις και να μένεις ακίνητος. Υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός περιπτώσεων στις οποίες η στρατηγική αυτή είναι επωφελής.

«Σνίκετ;»

Έμεινα ακίνητος και συνέχισα να αναπνέω.

«Σνίκετ, το ξέρω ότι είσαι ζύπνιος».

Δεν την πάτησα με το παλιό αυτό κόλπο. Άκουσα τη Θεοδώρα να αναστενάζει και ύστερα, με ένα ηχηρό τριξίμο, σηκώθηκε από το κρεβάτι και έτρεξε στο

μπάνιο. Ακούστηκε ένα κλικ και μια μικρή λωρίδα φωτός έπεσε στο πρόσωπό μου. Το άφησα. Ακολούθησε σούσουρο από το μπάνιο και ύστερα το φως έσβησε και η Θεοδώρα διέσχισε την Άπω Ανατολική Σουίτα με τα πόδια της να βγάζουν διαφορετικό ήχο από προηγουμένως. Είχε φορέσει τις μπότες της, αντιλήφθηκα. Έβγαινε έξω νυχτιάτικα, ακριβώς την ώρα που θα σταματούσε το τρένο.

Την άκουσα να γυρνά με κρότο το πόμολο και να τα παρατά. Με κοιτούσε μια τελευταία φορά. Ίσως έπρεπε να έχω ανοίξει τα μάτια μου, ή απλώς να πω ξαφνικά στο σκοτάδι: «Καλή τύχη». Θα ήταν αστείο να την αιφνιδιάσω με αυτό τον τρόπο. Αλλά απλώς την άφησα να βγει έξω και να κλείσει την πόρτα.

Αποφάσισα να μετρήσω ως το δέκα για να σιγουρευτώ ότι είχε στ' αλήθεια φύγει. Όταν έφτασα στο δεκατέσσερα, άνοιξε πάλι την πόρτα να με ελέγξει. Ύστερα ξαναβγήκε και ξανάκλεισε την πόρτα και εγώ ξαναμέτρησα και μετά μέτρησα άλλη μια φορά και τελικά σηκώθηκα, άναψα το φως και κινήθηκα γρήγορα. Ήμουν σε μειονεκτική θέση επειδή ήμουν με τις πιτζάμες και έχασα λίγα λεπτά μέχρι να ντυθώ.

ΠΡΟΤΟΥ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΕΙΣ

«Γιατί αυτή η νύχτα είναι διαφορετική απ' όλες τις άλλες;»

ΚΑΝΕ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Είναι πολύ αργά να επιβιβαστείς σε ένα τρένο που τρέχει ολοταχώς μέσα στη νύχτα;
2. Αν όλοι οι επιβάτες του τρένου είναι ύποπτοι, πώς ξέρεις ποιον να ακολουθήσεις;
3. «Δολοφονία!»
4. Για μισό λεπτό. Ποιος φώναξε «δολοφονία»; Μήπως η κατάσταση έχει εκτροχιαστεί;

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 11 ευρώ

ISBN: 978-618-01-1650-2

9 786180 116502

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 16552